

منهای فوتبال

لیگ بسکتبال، شاید از شهر یور

با توجه به اینکه تیم ملی بسکتبال سال آینده باید در مسابقات المپیک حاضر شود، فدراسیون بسکتبال قصد دارد لیگ برتر فصل آینده را نسبت به سال‌های گذشته زودتر آغاز کرده و تا پایان سال به‌تمام برساند. بر همین اساس برنامه فدراسیون به این شکل است که در صورت آزاد شدن ورزش‌های گروهی، تیر و مرداد فصل آماده‌سازی تیم‌ها باشد و مسابقات از اول شهریور آغاز شود. با این شرایط ایده لیگ تابستانی هم به سرانجام نخواهد رسید. مسابقات فصل گذشته به دلیل شیوع ویروس کرونا نیمه‌تمام ماند. لیگ بسکتبال یکی از لیگ‌هایی بود که نسبت به سایر رشته‌ها در تر تعطیل شد. تاجایی که بسیاری از بسکتبالیست‌ها دست به کار شدند و خواستار تعطیلی رقابت‌ها شدند. این لیگ همچنین چالش‌هایی بر سر معرفی قهرمان یا بسته شدن پرونده مسابقات بدون داشتن قهرمان هم داشت. حال باید دید فصل جدید رقابت‌ها چه زمان و به چه شکلی برگزار می‌شود.

بسته تمرینی برای ۵۲ ورزشکار

مرکز نظارت بر تیم‌های ملی کمیته ملی المپیک در نظر دارد بسته تمرینی را در اختیار ورزشکاران قرار دهد و حتی در این رابطه جلسه‌ای نیز با روسای فدراسیون‌ها برگزار شد. در حال حاضر اقلام ورزشی در حال تهیه است و پس از آن در دو فاز در اختیار ورزشکاران قرار می‌گیرد. فاز اول شامل ۵۲ ورزشکار می‌شود که سهمیه المپیک گرفته‌اند. برای سهمیه‌هایی که متعلق به کشور است نیز اسامی ورزشکاران فدراسیون گرفته می‌شود. در فاز دوم، ورزشکارانی که شناس کسب سهمیه دارند نیز از بسته تمرینی بهره‌مند می‌شوند. در فاز اول بهمن عسگرگر، سجاد گنج‌زاده، سارا بهمنیار، حمیده عباسعلی (کاراته)، حسن نقتیان و احسان حدادی (دوومیدانی)، مهیار صداقت، نجمه خدمتی، جواد فروغی، آرمینا صادقیان، فاطمه کرم‌زاده، هانیه رستمیان (تیراندازی)، آرمن هادی پور و میر هاشم حسینی (تکواندو)، دانیال شه‌بخش و شاهین موسوی (بوکس) از این بسته بهره‌مندی خواهند کرد. همچنین سهمیه والیبال، بسکتبال، دوچرخه‌سواری، تیروکمان، شمشیربازی و کشتی نیز به کشور تعلق می‌گیرد و فدراسیون‌ها باید نماینده معرفی کنند.

کولاکوویچ دوست ندارد به

ایران بیاید

ایگور کولاکوویچ سرمربی سابق تیم ملی والیبال ایران که قرارداد خود را به‌تازگی با فدراسیون ایران فسخ کرده است، با عقد قرارداد دو ساله هدایت تیم والیبال از او برچیده است. در فصل ۲۰۲۰-۲۰۲۱ پلاس لیگا را برعهده گرفت. او در گفتگویی درباره شرایط قرارداد خود با فدراسیون والیبال ایران گفت: «این قرارداد فسخ شده است، اما من هنوز منتظر فدراسیون ایران هستم که تعهدات مالی خود را به من محقق کند. من چهار قسط پرداخت نشده دارم و آنطور که قول دادند تا پایان ماه می (۱۵ روز دیگر) باید پرداخت شود. هر چند که آنها باید یک ماه زودتر این پول را پرداخت می‌کردند. مشکل این است که به دلیل تحریم‌های اعمال شده علیه ایران، آنها نمی‌توانند نقل و انتقالات بین‌المللی انجام دهند و من همیشه همه پرداخت‌ها را به صورت نقدی دریافت کرده‌ام. میدوارم ترتیب آن‌ها را بگیرم تا به‌تازگی تمام شود. من به‌طور اختصاصی به ایران پرواز نمی‌کنم.»

بازگشت اسماعیل پور به کشتی

دارنده مدال‌های نقره و برنز جهان قصد دارد در صورت داشتن شرایط مناسب به میادین کشتی بازگردد. او در این باره گفت: «من از دنیای کشتی خداحافظی نکرده‌ام و به‌خواهم دوباره به میادین بازگردم. به دلیل مصدومیت و عمل جراحی حدود دو سال از کشتی دور بودم و الان چند وقتی است که تمرینات هوازی را آغاز کرده‌ام.» اسماعیل پور افزود: «هنوز تمرینات کشتی را شروع نکرده‌ام اما قصد دارم به مرور وارد تمرینات کشتی شوم. هدفم این است که در میادین کشتی حضور داشته باشم اما همه چیز منوط به وضعیت بدنی ام است و اگر ببینم می‌توانم قطعا در رقابت‌های پیش رو حاضر خواهم شد. امیدوارم کشتی ایران باز هم در المپیک بدرخشد و در نهایت هر کشتی‌گیری که به عضویت تیم ملی درمی‌آید مدز در حاشیا را بگیرد و به‌خوش‌نگ‌ترین مدال برسد.»

پسری که از دست دادیم، اخلاقی که تباہ شد

متین و شما نامتین‌ها!

متین قوسی جوان وقت حضور در برنامه تلویزیونی استعدادیابی «ستاره‌ساز» هرگز تصور نمی‌کرد روزی بهانه‌ای برای تفاهم فرهاد مجیدی و امیرقلعه‌نویی شود. تفاهمی بر سر یک سوءاستفاده بزرگ که حتی فریاد پدر متین را هم در آورده است. هنوز هم فکر می‌کنیم که هیچ چیز، تلخ‌تر از یک استعداد از دست رفته نیست. هنوز هم دل‌مان خون‌آلود است. متین و همه جوان‌هایی که به آرزوهای بزرگشان نمی‌رسند. با این حال «اشک» خیلی از اهالی فوتبال را هم باور نمی‌کنیم. این ژست‌ها را هم باور نمی‌کنیم. اشکی هم اگر در کار باشد، احتمالا اشک شوق است. چرا که آنها یک بهانه دیگر برای فشار آوردن در جهت تعطیلی لیگ برتر پیدا کرده‌اند!

آرپالین

«کرونا یک، فوتبال صفر». باید از دست اندرکاران تهیه آن بتر زشت پرسید که چطور به چنین تحلیلی رسیده‌اند؟ مگر متین قوسی جانش را در زمین فوتبال از دست داده است؟ مگر او عضو باشگاه‌های لیگ برتری بوده و

به خاطر از سرگیری مسابقات تسلیم کرونا شده است؟ مگر او در روزهای تعطیلی مسابقات، به صورت حرفه‌ای مشغول فوتبال بازی کردن بوده است؟ این فرض، سراسر غلط به نظر می‌رسد اما به فرض محال اگر درست هم باشد، وضعیت فوتبال مقابل کرونا خیلی بهتر از صنف دیگر است. شما که

امروز همین قدر سنگدلانه و بز دلانه نتیجه رقابت فوتبال و کرونا را تعیین می‌کنید، تا به حال به این فکر کرده‌اید که کارکنان مشاغل دیگر، چند-هیچ از کرونا عقب هستند؟ تا به حال وضعیت بیمارستان‌ها، پمپ بنزین‌ها، بانک‌ها، فروشگاه‌های بزرگ و وسایل نقلیه عمومی را بررسی کرده‌اید تا ببینید چند

سوزه روز

دلیل اصرار برخی مدیران به تعطیلی لیگ برتر

هزینه کم‌تر، زندگی بهتر!

آرپالین

شاید تا چند روز قبل، باشگاه پرسپولیس تنها خواهان بازگشت رقابت‌های فوتبال بود اما در روزهای گذشته ستاره‌های فولاد خوزستان، نفت‌آبادان و شاهین بوشهر نیز، صحبت‌هایی در خصوص تمایل به بازگشت به رقابت‌های لیگ به زبان آورده‌اند. این ایده اما هنوز هم مخالفان بسیار سرسختی دارد. پی‌بردن به دلایل جدی این مخالفت‌ها، چندان دشوار به نظر نمی‌رسد. برخی از این دلایل، مربوط به نتایج این فصل هستند و برخی دیگر از آنها، به اقتصاد بیمار فوتبال ایران ارتباط پیدا می‌کند.

اول همین جامی مانیم

اگر به اظهار نظرهای مخالفان برگزاری فوتبال نگاه کنید، متوجه می‌شوید که خیلی از آنها به چند باشگاه خاص تعلق دارند که از جایگاه فعلی‌شان در جدول لیگ برتر کاملاً راضی هستند. برای مثال اگر لیگ با همین جدول به پایان برسد، ترکتورسازی، استقلال و سپاهان به عنوان سهمیه ایران در لیگ قهرمانان آسیا در کنار پرسپولیس معرفی می‌شوند. طبیعتاً آنها می‌دانند که رسیدن به قهرمانی در صورت ادامه بازی‌ها بسیار دشوار است و حتی این ریسک وجود دارد که

اتفاق روز

دور وایت خاص از دو ستاره اسپرز

تیم سابق و چاقوی سارق!

دو ستاره کلیدی تاتنهام در روزهای گذشته، وضعیت کاملاً متفاوتی را پشت سر گذاشته‌اند. دو خبر مهم درباره دوشاگردوزه مورینیو، فضای لیگ جزیره را تحت تأثیر قرار داده است. اولین ماجرا به‌هری کین مربوط می‌شود. هرری در یک اقدام فوق‌العاده تحسین برانگیز، از یکی از تیم‌های سابق دوران فوتبالش حمایت مالی کرده است. در شرایطی که باشگاه لیوتون اورینت با مشکلات مالی زیادی دست و پنجه نرم می‌کند، هرری کین حاضر شده اسپانسرینگ پیراهن این باشگاه را برعهده بگیرد. او از این کار برای یک فعالیت تجاری استفاده نکرده و ترجیح داده روی پیراهن‌های این باشگاه، از کادر درمانی و پزشکی در انگلستان قدر دانی کند. این اقدام، با واکنش‌های بسیار مثبتی در

قربانی به خاطر کرونا داده‌اند؟ تا به حال قلب‌تان حتی برای یک ثانیه به خاطر کارگران ساختمانی تپیده است؟ شما به اندازه یک جمله، برای کارگرها وقت نداشتید. شما به اندازه یک همدردی ساده، برای کارندهای از دست رفته در «اجبار شغلی» دوران کرونا دل‌نسوزانید. آنوقت توقع دارید باور کنیم که ناراحتی‌تان از درگذشت متین قوسی به حق است؟ این بساط اشک و آه ساختگی را جمع کنید که دیگر هیچ‌کس باور‌تان نخواهد کرد. هرچقدر هم که این آتش را هم بزنید، اوضاع برای‌تان بدتر می‌شود و مردم، بیشتر به نیت‌تان پی می‌برند. شرم کنید و دست از سوءاستفاده از خون یک جوان بردارید. هزار جام قهرمانی ارزش‌تان موی یک انسان را هم ندارد اما شما حاضرید با مرثیه مرگ یک پسر، بجنگید. ما امروز متین قوسی را از دست دادیم اما قبل از آن، به اندازه یک عمر اخلاق را از دست داده بودیم. این همه تباہی، این همه زشتی، این همه کج‌روی هم دیگر باورمان می‌شود. دیگر همه چیز باورمان می‌شود.

صبح، باشگاه بیانیه می‌دهد و مربی استوری می‌گذارد که فوتبال باید تعطیل شود. چرا که سلامتی بازیکنان در خطر است. عصر، تصاویر همان بازیکنان منتشر می‌شود که دست در دست هم، روبه‌روی دوربین‌ها عکس یادگاری می‌گیرند. کج‌دهنی بزرگ‌تر از این به قرنطینه دیده بودید؟ کج‌دهنی بزرگ‌تر از این به قرنطینه دیده بودید؟ در این به منطق دیده بودید؟ در فرانسه، بلژیک و هلند که لیگ‌های فوتبال به پایان رسیده، خیابان‌ها هنوز خلوت هستند. مردم خانه‌ها را ترک نمی‌کنند و دولت، دائماً خدمات رایگان می‌دهد. در ایران اما از همان ابتدا تکلیف قرنطینه روشن بود. نه مردم قرنطینه بودند و نه فوتبالیست‌ها. حالا مردم عادی، هر روز سوار بی‌آرتی می‌شوند و سر کار می‌روند و در مسیر، توی صفحه موبایل داستان فوتبالیست‌هایی را می‌خوانند که می‌ترسند با بنز شخصی، به محل تمرین بروند. حتماً آنها انسان‌تر هستند. خون‌شان هم لابند خیلی قرمزتر است. این همه اشتیاق برای تعطیلی فوتبال که حتی به هلهله بر سر مزار یک نوجوان می‌انجامد، چقدر زشت و نخواستنی به نظر می‌رسد. بلافاصله گرافیس‌ها دست به کار می‌شوند، خیرنگارها می‌نویسند و مربی‌ها به اشتراک می‌گذارند. اگر بودن در این فوتبال انقدر آزارتان می‌دهد، چرا فضا را برای افراد با انگیزه خالی نمی‌کنید؟ فوتبال جای آدم‌هایی این چنین بزدل نبوده و نیست. جماعتی که برای یک پسر نوجوان ماتم نمایشی برپا می‌کند اما حتی یک تماس تلفنی ساده با پدر او نمی‌گیرند تا «واقعا» تسلیت بگویند. کدام تسلیت؟ آنها به جای ناراحتی، از یک جسم بی‌جان هم استفاده

صبح، باشگاه بیانیه می‌دهد و مربی استوری می‌گذارد که فوتبال باید تعطیل شود. چرا که سلامتی بازیکنان در خطر است. عصر، تصاویر همان بازیکنان منتشر می‌شود که دست در دست هم، روبه‌روی دوربین‌ها عکس یادگاری می‌گیرند. کج‌دهنی بزرگ‌تر از این به قرنطینه دیده بودید؟ کج‌دهنی بزرگ‌تر از این به منطق دیده بودید؟

می‌کنند تا به هدف‌شان برسند. اصلاً تمام جام‌های تاریخ لیگ برتر برای شما. حال‌تان از این همه منفعت‌طلبی به هم نمی‌خورد؟ آقای مربی، تا امروز برای کمک به مبارزه علیه کرونا چه کرده‌ای؟ آیا «هزار تومان» از حقوق میلیاردری‌ات را به بیمارستان‌ها بخشیده‌ای؟ آیا به یک نوجوان مثل متین کمک کرده‌ای تا در روزهای بدون فوتبال، در قرنطینه بماند و روحیه‌اش را حفظ کند؟ آیا به اندازه نیم‌خط در آگاهی بخشیدن به جامعه برای مبارزه با کوید ۱۹ قدم برداشته‌ای؟ اصلاً جامعه به کنار، آیا از بازیکنان تیم خودت خواسته‌ای وقتی همدیگر را می‌بینند، این طور آغوش‌ها را برای هم باز نکنند؟ اگر پاسخت به همه این سوال‌ها منفی است، پس لطفاً سکوت کن و اجازه بده مردم خودشان به این مبارزه ادامه بدهند. نگران فوتبالیست‌های نازپرورده‌ات هم نباش. اگر حضور هر روزه در باشگاه بدنسازی مشکلی برای آنها به وجود نیاید، فوتبال هم آنها را نمی‌کشد.

استقبال می‌کند که بدون برگزاری بازی‌ها و مورد قضاوت قرار گرفتن، حقوقش را دریافت کند و به هیچ وجه تحت فشار قرار نگیرد.

چهارم / روبه‌رو نشدن با ستاره‌ها

مالک باشگاهی مثل تراکتورسازی، از کاربزماد قدرت لازم برای کشاندن کاپیتان‌های تیم ملی به تبریز در جهت شروع مسابقه‌ها برخوردار نیست. اگر لیگ شروع شود و اشکان دژاگه از سفر به ایران امتناع کرد، برای همه مشخص می‌شود که آقای مالک، چقدر برش دارد و حرف او چقدر از سوی بازیکنان جدی گرفته می‌شود. به همین خاطر برخی از مدیران لیگ برتری، خواهان ناتمام ماندن مسابقه‌ها هستند. آنها می‌خواهند ضعف خودشان را در مجاب کردن بازیکنان برای بازگشت پنهان کنند و جلوی علنی شدن این مساله را بگیرند.

پنجم / پاداش بی پاداش

حقیقت آن است که در فوتبال ایران، قرار گرفتن در یک رتبه خاص از جدول تفاوت چندانی با رتبه‌های دیگر ندارد. یعنی برخلاف همه لیگ‌های دنیا، تیم‌ها به خاطر ایستادن در رده‌های مختلف صاحب درآمد نمی‌شوند. در نتیجه بین تیم صدرنشین و تیم قعرنشین به لحاظ مالی، اختلاف چشمگیری وجود ندارد. از آنجایی که رسیدن به رده‌های بالاتر در جدول این لیگ پاداش مالی خاصی به همراه ندارد، تیم‌ها از انگیزه کافی برای شروع رقابت‌ها برخوردار نیستند. این موضوع نیز تا امروز تأثیر منفی بسیاری روی اشتیاق تیم‌ها برای بازگشت به استادبوم فوتبال داشته است.

این مدیران می‌توانند زبر بار پرداخت بخشی از قرارداد بازیکنان‌شان نیز نروند. آنها به شدت روی ایده تعطیلی اصرار می‌ورزند تا هر طور که شده، به لحاظ مالی شرایط بهتری را تجربه کنند. این را باید در تاریخ ثبت کنند که وقتی همه کشورهای دنیا به لحاظ اقتصاد فوتبال در زمینه کرونا ضرر کرده بودند، این ویروس جلوی ضرر بیشتر باشگاه‌های ایرانی را گرفت!

شوم / دیگر پاسخ نمی‌دهیم

تیم‌هایی مثل تراکتور و سپاهان، این فصل برای قهرمانی بسته شده‌اند اما وقتی فصل نیمه‌تمام بماند، دیگر هیچ‌کس از مدیرعامل سپاهان نمی‌پرسد که چرا ۱۰ میلیارد تومان برای سرمربی ایرانی‌اش هزینه کرده است. طبیعتاً یکی از انگیزه‌های مدیران لیگ برتر برای پایان رقابت‌ها، عدم پاسخگویی به هواداران است. در این شرایط اگر تماشاگرها از آنها ناراضی باشند و عملکردشان را زیر سوال ببرند، این مدیران ادعا خواهند کرد که فصل نیمه‌تمام مانده و اگر مسابقه‌ها تکمیل شده بود، تیم آنها به صدر جدول می‌رسید! در سال‌های گذشته مدیران لیگ برتری، کم‌تر چنین فرصت فوق‌العاده‌ای برای فرار از پاسخگویی داشته‌اند. آنها این روزها بدون نگرانی خاصی به دفترشان می‌روند و بدون آن که عملاً هیچ کاری انجام بدهند، حقوق نجومی دریافت می‌کنند. حتماً در رفتی‌های ۲۵ میلیونی بعضی مدیران لیگ برتری برای یک ماه کار در باشگاه، اطلاع دارید. طبیعتاً هر مدیری

هری به زودی آماده بازگشت به میادین می‌شود و دله نیز انگیزه‌های زیادی برای اثبات دوباره توانایی‌هایش در زمین فوتبال دارد. این دو ستاره با وجود درخشیدن در این سال‌ها، هنوز هیچ جامی را در دوران فوتبال‌شان جشن نگرفته‌اند و این موضوع برای آنها کمی آزاردهنده به نظر می‌رسد.

مصدوم بوده و دله هنوز نتوانسته انتظارات آقای خاص را برآورده کند. ژوزه یکی از موافقان سرسخت بازگشت فوتبال در انگلیس به شمار می‌رود. او هنوز کارهای زیادی برای انجام دادن دارد و می‌خواهد تاتنهام را به کمک درخشش این بازیکن‌ها، به رقابت‌های فصل آینده لیگ قهرمانان اروپا برساند. او به خوبی می‌داند که

زمان مهمی به باشگاه کمک نکنند. هرری راه‌ورسم قدرشناسی را به همه ستاره‌های فوتبال در دنیا نشان داد و با این تصمیم، موجی از ستایش‌ها را برای خودش رقم زد.

اوضاع برای هم‌تیمی او در تاتنهام اما اصلاً خوب پیش نرفته است. دله‌آلی در روزهای گذشته با ورود گروهی از افراد مسلح به خانه‌اش برای سرقت روبه‌رو شده و آن را تجربه‌ای وحشتناک دانسته است. این افراد که برای سرقت در خانه دله حضور داشتند، تمامی جواهرات و اشیای ارزشمند او را به سرقت برده‌اند. دله که در یک سال گذشته با حواشی بسیاری زیادی روبه‌رو شده، حالا باید با پس‌لرزه‌های چنین اتفاقی مواجه شود. پلیس لندن به دنبال ردیابی از سارقان در این پرونده است اما هنوز هیچ چیزی از این افراد شناسایی نشده و تحقیقات همچنان ادامه دارند.

دله و کین، از مهره‌های کلیدی ژوزه مورینیو در اسپرز به شمار می‌روند. هرری از مدت‌ها قبل